

Світлиця

Що таке світлиця? Вивчаючи побут старшого покоління, розмовляючи з дідусями і бабусями нашого села, дізналися вишивку, що колись так називали чисті кімнати домогосподарства. Відповіди на їх і вміщували, прикрашали, причепурювали. До світлиць запрошували найпочесніших гостей, там їх частували, організовували вечорниці, нерідко з музикою і танцями. Хранителькою домашнього вогнища світлиці завжди є жінка.

На основі давніх звичаїв, традицій та атрибутів в одній з класних кімнат нашої школи й організували світлицю. У ній зібрано різноманітні побутові речі, окремим з яких є сто і ольшані роки. Справжнім дивом рук людей минулого є полотняні, вишиті хрестиком рушники.

А зібрані експонати для світлиці учасники фольклорних гуртків «Садівчани» та «Садівчата». Звичайно, з допомогою вчителів школи і ентузіастів села. Наприклад, для світлиці Іван Любчик подарував копію відомої картини «Тайна вечера» з колишнього

панського маєтку Лукомських, Яким Орел — скриню, лаву, дівку, вишиту сорочку своїх батьків, Ольга Джус — дерев'яне ліжко та інше. Цінними експонатами стали образи і лампадка, подаровані церковним братством в день освячення школи.

Світлиця стала постійним місцем проведення уроків народознавства, екскурсій. Учні цікаво знати, чим жили, якими побутовими предметами користувалися, як проводили своє дозвілля їх прадіди. На ці та інші питання відповіди діти шукають у світлиці. Більше того, вони все глибше і глибше проникають у пласти минулого. Учні записують у старожилів козацькі і чумацькі пісні, колядки, щедрівки, веснянки та приказки. Власноручно за давніми порадами виготовляють витинанки. Тож світлиця й надалі поповнюється невмирущими перлами нашого краю.

Неоніла КУБАЙ,
вчитель літератури народів світу Садівської СШ.